

Nr 130.

Av herr Hage m. fl., *angående vidtagande av vissa åtgärder för åstadkommande av ett effektivare bekämpande av olaglig sprithantering.*

Svårigheterna att bekämpa olaglig sprithantering av olika slag bli, som helt naturligt är, synnerligen stora i de mera avlägsna och vidsträckta bygderna i Norrland, där befolkningstätheten är ringa och de stora skogarna erbjuda större möjligheter till all slags olaglig hantering av detta slag. För att i dessa bygder erhålla en tillräcklig effekt vid övervakandet fordras andra åtgärder vid sidan av de ordinära.

Ett uttryck för denna uppfattning har framkommit från Norrbotten. I en skrivelse till riksdagens nykterhetsgrupper har nämligen bl. a. framförts ungefärligen följande synpunkter i denna fråga:

Poliserna i Gällivare och Malmberget ha framhållit, vilken stor och betydelsefull hjälp för den olagliga sprithanteringens bekämpande (lönbränning och smuggling) det skulle vara, om kronojägare bleve ålagda att tillse, att olagligheter i detta avseende ej vore tillåtna inom deras bevakningsdistrikt. De framhålla, att som fallet är nu, har polismakten ingen hjälp av herrar kronojägare ifråga om att uppspåra lönbrännare och att detta åstadkommer ett försvårande av arbetet för polismakten.

Norrbottnens distriktråd av I. O. G. T. behandlade denna fråga vid sitt senaste rådsmöte samt beslöt att i saken vända sig till riksdagens nykterhetsgrupper med framställning om, att därest de se, att saken är realiserbar och värd beaktande, till riksdagen framlägga motion med yrkande om, att *kronojägare bleve ålagda tillse, att olaglig sprithantering ej förekommer inom deras bevakningsområden.*

Det framhålles vidare i nämnda skrivelse, att revirförvaltarna äro åklagare i de mål, som röra deras revir. Huruvida det i fall som detta kan vara att tillråda, att de även skulle vara skyldiga att vara åklagare ansåg man sig ej vilja yttra sig om, då man ej hade vetskap om huru detta skulle komma att verka i juridiskt avseende.

Så långt nämnda framställning! Den torde vila på en opinion, som återigen grundar sig på intim kännedom om svårigheterna att i avlägsna och mindre tätbebyggda bygder upptäcka och beivra förseelser av detta slag, vilka, enligt vad pressen under senaste tiden omnämnt, icke äro sällsynta utan tvärtom (Härjedalen m. fl. trakter).

För egen del finner undertecknad, att det ej skulle vara orimligt, om man ålade de här nämnda statsfunktionärerna även ett övervakningsarbete av detta slag på den bevaktningstrakt, som i alla fall måste då och då överfaras och genomresas. Det torde finnas ett flertal områden inom statsförvaltningen, där befattningshavare bredvid sin egentliga tjänst ha genom instruktioner eller på annat sätt skyldigkänts att fullgöra även andra uppdrag åt staten och det allmänna. För domänverket torde det nog också vara ett intresse att övervaka, att t. ex. lönnbränning o. d. ej äger rum inom statens skogsområden.

Det kan ej bli fråga om att här *i detalj* föreslå, huru denna sak skulle planeras. Möjligt är, att saken kan ordnas på administrativ väg genom att polis-mans befogenhet för beivrande av sådana överträdelser gives åt befattningshavare av ovan nämnda slag. Men det är kanske nödvändigt för ett effektivt ordnande av denna fråga, att även *andra* åtgärder måste vidtagas. Under alla förhållanden torde spörsmålet för stora delar av landet ha en sådan vikt och betydelse, att riksdagen kan ha anledning påyrka, att Kungl. Maj:t upptager frågan till övervägande.

Det hemställles alltså,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t upptaga till övervägande, huruvida och i vilken utsträckning åtgärder av ovan antytt slag kunna anses motiverade för åstadkommande av ett effektivare bekämpande av olaglig sprithantering, särskilt i mera avlägsna och mindre tätbebyggda trakter av landet.

Stockholm den 19 januari 1928.

Ernst Hage.

Nils Olsson
i Rödningsberg.

Henrik Frost.

C. O. Johansson,
Sollefteå.
